12de JAARGANG CURAÇAO DEN 27n JULI 1895 № 604

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0.05 voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAI, № 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire Aruba fl 10.— pa anja.
Un number sú fl. 0,20.
Un annuncio di 1 té 7 regel fl. 2.50, cada regel mas fl.0,07½.

VERLEDEN EN HEDEN

Onder het opschrift „Een historische Herinnering" wijdde het Haagsche *Dagblad* een lezenswaardig artikel aan den vóór tachtig jaren geleverden slag van Waterloo en de daarop volgende gebeurtenissen in Europa. Het blad maakte daarbij een vergelijking tusschen den toestand van ons werelddeel, gelijk die was toen door de verbonden mogendheden de Staten-formatie welke N a p o l e o n verbroken had, was hersteld en de omstandigheden waarin wij thans verkeeren. Die vergelijking nu valt niet in het voordeel van het Heden uit.

„In de kaart van 1895 — aldus het *Dagblad* — is die van 1815 schier niet meer herkennen. De stichting der eenheid van Duitschland, der eenheid van Italië, kostte onderscheiden Vorsten hun kroon en den Staten, waarover zij regeerden, hun zelfstandigheid. Aan 't kleine Denemarken werd een stuk gronds ontnomen, omdat het aan de vijandelijke legermacht, die een ontzettende overmacht vormde, geen duurzamen weerstand had kunnen verleenen. Bij herhaling hebben wij betoogd, en het mag op dezen gewichtigen herinneringsdag wel eens worden herhaald, dat de besluiten van het Weener Congres zijn geschonden, zonder dat Europa „in algemeenen rade" vergaderd, daaraan sanctie verleende. Langs dien weg ging de zegen, die 't gevolg was van de overwinning, in Zomermaand van '15 bevochten, voor vele landen te loor. Hiermee willen wij niet gerekend worden tegen de eenheid van Duitschland of Italië te zijn gekant, maar met de wijze, waarop zij in het leven werd geroepen, kunnen wij niet sympathiseeren. De annexatie van Hannover, van Nassau, van Keurhessen, alsmede van Frankfort bij Pruisen kunnen wij niet billijken; de zelfstandigheid van die landen en van die stad, had men moeten eerbiedigen; men had ze alleen kunnen dwingen leden van den Bond te worden. Bij het herleven van het Duitsche Keizerrijk had men de verhouding in Duitschland op andere leest dan nu geschiedde, moeten schoeien. Met betrekking tot Italië had men moeten volgen het eerste Programma van Keizer Napoleon III, die in Italië een federatie van Staten 't aanschijn wilde schenken. En in Duitschland en in Italië werd de vrijheid aan de eenheid opgeofferd. Toch hechtte men in 1815 aan de vernietiging van Napoleon 's macht, de beteekenis, dat de zon der vrijheid voor goed over Europa was herrezen."

Inderdaad, er *is* deceptie na tachtig jaren en al moge men nog jubeltonen aanheffen over het ineenzinken van N a p o l e o n 's macht op de velden van Waterloo, — dat in onze dagen de eenheidstirannie zich voor velen op grievende wijze doet gevoelen en dat louter op wapengeweld de bestaande internationale orde is gebouwd, kan door niemand worden ontkend. Ontzaglijke offers werden door den Corsicaanschen Adelaar van Europa gevergd. Millioenen vonden hun dood op het slagveld en de schatten, welke de snel elkander opvolgende oorlogen van de naties eischten, zijn moeilijk onder cijfers te brengen. Maar tot zulk een hoogte als thans was het militarisme in dien tijd toch waarlijk niet opgevoerd. Een Fransch schrijver heeft dezer dagen in de *Economiste européen* de balans van de hedendaagsche strijdkrachten nog eens opgemaakt en de cijfers, welke hij overlegt, vervullen den lezer met verbazing en ontsteltenis. Voor de vijf groote mogendheden — Rusland, Frankrijk, Duitschland, Oostenrijk en Italië — bedroegen de uitgaven van leger en vloot in het jaar 1883 de som van 2872 millioen fr., terwijl het effectief van hunne legers op voet van vrede ongeveer 2,145,000 man beliep. In 1893, dus slechts tien jaren later, waren dezelfde uitgaven reeds gekommen tot 3760 millioen fr. terwijl het effectief der troepen tot 2,546,000 was verhoogd; en in 1895 zullen de gezamelijke begrootingen van Oorlog en Marine waarschijnlijk een bedrag van meer dan vier milliard aanwijzen, terwijl de legers „op voet van *vrede*" een totaal van 2,800,000 man uitmaken.

Zulke cijfers — waarbij Engeland, benevens de mogendheden van den tweeden en den derden rang nog geheel buiten rekening zijn gelaten — geven te denken. Zij wijzen op de enorme offers, welke in onze dagen niet de oorlog maar de *vrede* eischt. Zij wijzen op het wantrouwen, dat alom heerscht en dat de naties dwingt jaar in jaar uit het zware harnas aan te houden niet alleen, maar zich telkens dieper in de ijzeren uitrusting te begraven. Zij bewijzen ten slotte, dat er geen krachtige zedelijke band bestaat, welke betere waarborgen voor de handhaving van het recht en van den vrede geeft, dan alle bondgenootschappen en overeenkomsten, hoe plechtig ook bezegeld. In de ontzaglijke lasten door de tegenwoordige Statenformatie aan de volkeren opgelegd, ligt de scherpste afkeuring van deze formatie. Want niet slechts dat de vrijheid werd geschonden en het recht met voeten getreden — het recht zelfs van Dengene, wiens driekroon eerbiedwaardig is boven alle — maar men dwingt bovendien de natiën goed en bloed veil te hebben om zulk een *scheeren* toestand te bestendigen. Zoo roept de eene afgrond den anderen te voorschijn en zoo wordt de beschaving in 't aangezicht geslagen door het ruwe geweld tot zijn hoogste ontwikkeling te brengen.

Het Haagsche *Dagblad* spreekt den wensch uit naar een Statenoverleg, om aan de schending der besluiten van 't Weener Congres een legalen vorm te verleenen. „Kwam het daartoe," schrijft het blad, „dan zou het niet onmogelijk worden gerekend om menig onrecht, dat op internationaal gebied werd gepleegd, zoo al niet goed te maken dan toch minstens te verzachten. Wij zouden oneindig meer hechten aan zulk een nieuw Congres dan aan Drie- of Tweebonden. Ondenkbaar rekenen wij het zelfs niet dat de quaestie van Elzas-Lotharingen, op een wijze, welke Frankrijk zou bevredigen, werd opgelost. 't Denkbeeld toch, om van het tegenwoordige Duitsche Rijksland een Vrijen Staat te maken, welks onzijdigheid door al de Europeesche Machten zou worden erkend en gewaarborgd, zou dan wellicht verwezenlijkt kunnen worden."

Onzes inziens valt het te vreezen, dat, wat hier als eene bepaalde noodzakelijkheid wordt verlangd, nog zeer langen tijd tot de vrome wenschen zal blijven behooren. Het militarisme heeft zóó diep wortel geschoten en 't rechtsgevoel is daardoor zóózeer ondermijnd, dat voor een redelijke en ernstige discussie en overeenkomstig met een hoog zedelijk gezag het terrein schijnt afgesloten. Juist aan dit gezag is gebrek in onzen tijd van tot de tanden gewapende Staten. En daarom zou het zelfs te bezien staan, of een Congres wel groote uitwerking zou kunnen hebben en vooral, of zijne eventueele besluiten van eenigen duur konden zijn.

Er moet verandering komen in de *principes* welke de volkeren leiden. Dit is het groote redmiddel. In Italië, in Duitschland wordt altijd de nadruk gelegd op de eenheid, een eenheid, welke vooral voor eerstgenoemd rijk de noodlottigste gevolgen na zich sleept. Naar de gekrenkte belangen wordt daarbij niet gevraagd. Het is de grootheid de macht, de materieele kracht, die domineeren en waarmede men alleen te rade gaat. Er zijn zóoveel

---

FEUILLETON

Bizcocho di Delft.

Cuantoe trabao por nada! E señor Frances tabata un homber, masjar brutoe. Ningun cos tabata na su gustoe! Soppi, koe el a bebe tabata awa, carni muchoe taai, ham muchoe bieeuw, berdura tabata bon pa cabai come! Ajera coeminda tabata muchoe saloe, awe nan a loebida tira saloe aden, un ora coeminda tabata muchoe frioe otro ora muchoe cajente. Su kamber tabata manera prisón: murajanan tabata muhá, zolder muchoe abao, bentana no a sera bon, etc. etc. Asina el a papia toer dia; ta di comprende anto, koe Zorgvliet a cura masjar lihe, di su orguljo di duna un luitenant hospitalidad, i el a pidi Dios pa e homber lo bai.

"No, esai mi no ta wanta mas," asina el a papia un dia coe su esposa; „mehor diez of diez cincoe soldat den mi cas, coe *un* luitenant. Kiko lo mi haci. Dia pa dia ta bira pejor. Awor el a manda mi di doenele *biscuit*."

Na mes ora, koe Zorgvliet a caba papia, nan ta tende grita: „Mira homber *biscuit* mi kier i unbe, *biscuit* mi mester, sino lo bo mira kiko mi ta haci."

Tabata un fortuna coe Zorgvliet ni su esposa a comprende, kiko e sergeant a papia, pasobra el a papia Frances, pero nan a tende e palabra *biscuit* dos bez, i a comprende, koe el kier un cos koe ta jama *biscuit*. Ma ta kiko? Nan no sabi kiko *biscuit* ta, i p'esai nan a trece cerca djele toer sorto di coeminda, pam, koeki, carni, keesi, pero nada por a kita rabia di e homber. Biscuit el a sigi grita, te Zorgvliet a haja dolor di cabez, solamente di corda i studia pa haja sabi ki cos ta jama biscuit.

„Mara mi tabata sabi kiko e cos ta." Zorgvliet a kega; „lo mi dunele sigur, mas koe e ta caro, pasobra tal bida un hende christian no por wanta. Bo sabi kiko," asina el dici coe su esposa; „drecha i limpia mi panja di dia Domingo, majan mainta promer coe solo ta sali, mi ta bai Delft. Mi kier bai bisita e general Frances i mi kier puntrele kiko *biscuit* ta."

„Esai si ta un bon idea," su esposa a responde; mi tampoco kier sigi mira rabia di es homber."

Su marduga promer coe solo a sali Zorgvliet a sali su cas garotti na manoe i contentoe coe awor le haja sabi kiko *biscuit* ta i koe el por a contenta anto su luitenant el a jega Delft.

Pero su coerazon a coeminza bati basta duroe ora el a jega den presencia di general Frances i promer ora palabra a sali poco poco for di su boca, ma toch el a muustrele cuantoe el tabatin di sufri di su luitenant, manera e tabata jama semper e sergeant.

„Senor general," el dici, „toer toer' kiko nos por a haci nos a haci, pa e señor luitenant keda contentoe. Di mas bon cos, koe nos tabatin nos a dunele. I toch ningun cos ta na su gustoe. Henter dia for di mainta, ora e ta lamanta te anoche ora e ta bai droemi, e ta grita pa *biscuit* i ta rabia, pasobra nos no por dunele, es koe el ta manda nos di dunele. I ora nos ta munstrele, koe nos no ta comprende e ta grita „á Delft! á Delft!!" Kiko mi mester haci? El a munstra nos klaar, koe le soeta i podece mata nos, ora nos no ta dunele *biscuit*. I com nos por dunele esai, nos mes no sabi, kikc e cos ta. P'esai, señor general, haci mi fabor di bisa mi, kiko ta *biscuit*, ki color e tin, com grandi e ta i cuantoe e ta costa pa nos por duna esai na nos luitenant i pa haciele contentoe pasobra asina mi no kier sigi biba. Tal bida ta bida di cachor."

Sin papia ningun palabra e general a larga e pober Zorgvliet papia, i ora el a caba, su wowo tabata munstra rabia. „Tende, mi amigoe, majan mainta nuebe ora bo ta aki trobe. No bo luitenant, pero bo sergeant, lo ta tambe aki i anto lo bo tende, kiko biscuit ta. Tende?"

Si, señor general! Na nomber di Dios lo mi wanta anto te majan mainta."

Contentoe Zorgvliet a bolbe bai su cas. Na camina el a corda, pakiko e general no a bisele unbe, kiko biscuit ta i pakiko e sergeant tambe mester tai, pero cordando, koe e señor general lo tin su motiboe pa haci asina el a sigi su camina i ta conta su esposa, ora el a jega su cas, toer kiko el a papia coe e general i kiko el mes a bisele.

Dia sigiente Zorgvliet tabata net nuebe ora den cas di e general i un poco despues e sergernt tambe a drenta. E general a presenta Zorgvliet un stoel, mientra e sergeant mester a keda para manera un bela na porta.

E General a jega mas cerca djele i mirando e sergeant coe wowo furioso e dici:

„Homber sin crianza, sin verguenza, nunca den bo bida, bo a biba, manera e ultimo „dianan; semper e bon Zorgvliet a duna bo, kiko bo a pidiele i mas coe bo a pidi. Ningun cos tabata falta bo, i toch bo ta tribi fada e bon Zorgvliet i su esposa tcer dia sin stop. Manera ud mucha di dos anja bo ta jora,

millioenen inwoners, het leger is zóóveel regimenten sterk, enz. In breedte en zwaarte wordt vergoeding gezocht voor wat aan harmonie en een gezonde verdeeling ontbreekt. En intusschen hangt boven de zich uitputtende mogendheden het oorlogsgevaar als een zwaard van Damocles, dat, hoe geruststellend de verklaringen van souvereinen en staatsden ook mogen klinken, toch elk oogenblik kan neervallen.

Met recht wordt derhalve geklaagd Eén zaak is zeker zoolang de toestand blijft als hij is, kan er geen sprake zijn van een gezonde ontwikkeling der naties en is al het werk van vredescongressen vruchteloos. Reeds leeft men in financieele en economischen zin feitelijk en permanent op voet van oorlog. En Bismarck, die aan dezen toestand zooveel schuld heeft, is daardoor misschien in nog hoogere mate dan Napoleon een geesel voor Europa geweest!

———o———

Eene karakterschets

(BE) TREFFENDE DEN DUITSCHEN KEIZER.

——o——

De volgende schets werd door *George Duruy* in de dagen der Kielfeesten in den *Figaro* geleverd. Het is niet de uiting van een wraak ademend chauvinisme: er spreekt integendeel waardeering uit deze schets. Maar zij brengt een ander gevaar voor den vrede aan het licht dan een blind chauvinisme, het ligt in het karakter van Wilhelm II zelven. Oordeele de lezer!

„Trachten wij Wilhelm II. „*Imperator et Rex*", Keizer en Koning, gelijk hij zich zelven bij voorkeur betitelt, te zien zooals hij werkelijk is, niet zooals wij hem zouden verlangen.

„Het koninklijk gebaar, het koninklijke woord zijn hem aangeboren. Zijn brief aan mevrouw Carnot na den verfoeilijken aanslag, zijn telegram aan de familie Canrobert bij het overlijden van „*den heldhaftigen verdediger van Saint-Privat*" hebben in ons Land een lichte trilling der gemoederen teweeggebracht, waarop Keizer Wilhelm met recht trotsch mag wezen; immers het was een oprechte hulde, hun gebracht door dien franschen geest, welke voor fijngevoelig doorgaat, waar het geldt edelmoedige inspraken.

„Als men op het juiste oogenblik zoodanige woorden weet te vinden, zou men dan eenvoudig een acteur wezen, die met talent een zorgvuldig bestudeerde rol speelt? — Sommige twijfelaars en naargeestig gestemde gemoederen zijn niet ongeneigd het te gelooven, niet slechts aan deze zijde van de Vogeezen. Ik houd het ervoor, dat zij zich bedriegen.

„Als men in een zóó buitengewonen graad het gevoel en den zin voor grootheid bezit, moet men die gave in een zeer hoog gestemd en edel hart, nergens elders gevonden hebben. De jeugdige Souverein moet tot grootsche daden in staat wezen: tot de houding van een paladijn op het slagveld, tot een *charge* van vermetelen moed aan het hoofd van zijn eskadrons.

„Maar het is een paladijn van complex karakter. Twee zielen schijnen in hem naast elkander te bestaan: de ziel van een held der *Nibelungen*, die zoo goed en zoo kwaad mogelijk samenleeft met een andere, veel minder gothieke ziel—een berekenende ziel, die voor de zeer moderne overwegingen van *effectbejag* niet altijd ongevoelig is. Doch laat het het zoo wezen! Zielen uit één stuk zijn zeldzaam in onze dagen. Daar zijn bijna geen „burggraven" meer. Zijn wij wel zeker, dat Parsifal, Siegfried en Siegmund, als zij onder ons terugkeerden, bij hun grootste heldendaden, helaas, ook niet met slimme berekening zouden denken aan den *reporter*, die achter hen stond? Is het dan wel billijk, aan keizer Wilhelm te verwijten, dat hij van zijn tijd is omdat hij aan de photografen en verslaggevers meer welwillendheid betoont dan strikt genomen noodig is? Die komediant van een Nero zou zeker ook veel van hen gehouden hebben, evenals ook hij er genoegen in vond, zangen aan Aegir te componeeren op zijn manier. Toch geloof ik daarom niet, dat Wilhelm zooveel overeenkomst heeft met Nero, als men in Duitschland somtijds hoort beweren. Ik zou althans zeer verbaasd staan, als ik op een goeden dag hoorde, dat hij Berlijn in brand had gestoken.

„Alleen, zal hij nooit brand stichten in Europa? Die vraag is moeilijker te beantwoorden.

„Als onderpand van de vredelievende bedoelingen van den Keizer hebben wij zijn woord. Dat is veel Het zou kleingeestig zoowel als onbetamelijk wezen, de hooge waarde van de verzekeringen, door Wilhelm II omtrent dit punt gegeven, te bestrijden. Zijn woord is dat van een edelman, een eerlijk en loyaal woord; schande over hem die eraan zou twijfelen.

„Doch wij zouden gaarne ook een waarborg bezitten in zijn karakter, en dien waarborg — wij moeten de vrijheid nemen het op te merken — bezitten wij niet ten volle. Daar komen bij den Vorst koortsachtige plotselinge bewegingen voor, die tot ongerustheid stemmen: er is in hem iets bewegelijks en onrustigs, hetwelk zelfs ons, lichtzinnige Franschen, verbaast; wij vinden bij hem een verbeelding, steeds uit op de jacht naar het ongewone, het onverwachte, het grootsche: een wild dooreenbruisen van plannen, ik weet niet welke voortdurende staat van opgewondenheid, die zich verraadt door heftige en plotselinge uitingen, welke te denken geven. Als men zóó groot en zóó krachtig is; als men eensklaps de wereld kan overstroomen met een lava-massa van twee millioen gewapende manschappen, is het weinig geruststellend voor de buren, die men heeft, als men hen die onophoudelijk schokkende bewegingen, somtijds zelfs die doffe rommelingen doet vernemen, welke een uitbarsting van den vulkaan aankondigen."

henter dia pa haja *biscuit.* Manera un robador bo a manda nan di duna bo cos, koe bo no tabatin ningun drechi ariba djele. Bo a grita, bo a rabia, bo a fada nan pa *biscuit.* Ami, como bo general, lo mi duna bo *biscuit* i à Delft."

Diciendo esai el a cohe un garotti i el a duna e sergeant es koe holandes sà jama: *een flinke aframmeling*, i ora e sergeant kier a papia pa defende su curpa e garotti a coeminza balia ariba su lomba asina like i duroe coe el a haja mejor di no papia ningun palabra mas.

Alaño, cansar di sota e general dici coe ne: „Bisa awor bo amigoenan, sergeant koe bo a come. „Bizcocho di Delft," di bo general. Bai!" Ora Zorgvliet su spantoe i admiracion a kita e dici: Señor general, si e sergeant a bisa mi, kiko *biscuit* ta, lo mi a dunele coe gustoe, tantoe koe e tabata kier!"

E tabata coeminda e general i a bai su cas. Aki na porta mes, el a bisa su esposa: „Awor si, mi sabi, kiko ta biscuit ta nada mas coe un bon sutamentoe."

E sergeant no a bini mas na cas di Zorgvliet despues di a come e biscuit di su general el a haja bibar cerca otro, pero nunca mas el a pidi *biscuit.*

———

NIEUWSBERICHTEN.

CURACO.

Bij Gouvernementsbeschikking is bepaald, dat de verjaardag van H. M. de Koningin-Weduwe, Regentes, op Vrijdag den 2n. Augustus 1895 op de volgende wijze zal worden gevierd:

1°. Bij zonsopgang zullen bij het vallen van een kanonschot van het fort Nassau de vlaggen op de forten van dit eiland en op de schepen, welke binnen deze haven liggen, worden geheschen, terwijl zij met zonsondergang op een gelijk schot nedergehaald zullen worden;

2°. Gedurende den loop van den dag zal er van de Water-en Rifforten een saluut gedaan worden van honderd en een kanonschoten, welk saluut op de volgende wijze zal zijn verdeeld:
's morgens om 6 uur 33 schoten;
's middags 35 schoten;
's namiddags om 4 uur 33 schoten;
terwijl door Harer Majesteit Stoomschip "Sommelsdijk" zal worden gevlagd en gesalueerd overeenkomstig de daaromtrent bestaande reglementaire voorschriften;

3°. 's Morgens om 10½ uur zal er op Pietermaai op het plein vóór het Raadhuis door de dienstdoende Stedelijke Schutterij en het Garnizoen groote parade gehouden worden, waarbij de Majoor Commandant der dienstdoende Stedelijke en Landelijke Schutterij, het generaal commando zal voeren:

4°. 's morgens om 11 uur zal de Gouverneur ten Raadhuize, audientie verleenen aan alle autoriteiten, ambtenaren, officieren en particulieren:

5°. 's Avonds om 6½ uur zal op het plein voor het Gouvernementshuis door de militaire kapel eene muziekuitvoering gehouden worden;

6°. De tenue van den dag zal zijn de groote monteering met sjerp, voor zooverre deze tot de kleeding behoort:

7°. Voor zooverre de regelen van dienst het toelaten en aan wie de Commandant der troepen en van het garnizoen uit het oogpunt van discipline, het meent te mogen toestaan, zullen de gewone arrestanten ontslagen worden; en

8°. Van Gouvernementswege zal aan het garnizoen en aan de equipage van Harer Majesteits Stoomschip „Sommelsdijk" eene genoegzame hoeveelheid versch rundvleesch worden verstrekt, terwijl daarenboven aan elken onderofficier van het garnizoen en der marine eene heele en aan de militairen en zeelieden van minderen rang eene halve flesch tafelwijn zal worden verstrekt.

———

Bij Gouvernements besschikking is met ingang van den 26n. dezer maand:

1°. de 1e. Luitenant der infanterie J. M. Herold eervol ontheven van de verdere waarneming der functiën van kwartiermeester bij het garnizoen alhier: en

2°. Bedoelde functiën aan den 2e. Luitenant-Adjudant N. van Wingen opgedragen:

is J. A. Blom aangesteld tot hulpambtenaar van recherche op Bonaire; is benoemd tot sergeant bij de stedelijke schutterij alhier, de korporaal bij dat korps L. Rodriguez.

—Bij de op 16 Juli ll. gehouden verkiezing is de heer C. R. Debrot herkozen, en de heer J. B. Arends gekozen tot landraad respectievelijk op Bonaire en Aruba.

———

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

V. Maduro, W. T. van Oosten, Isabelita de Kastro, Carlota Lambertus, Cornelia Oferman, August Cerexhe, Charles Champreos, Mordy S. L. Maduro, 2 (aangeteekend), Cris Boom, Crist Boom.

Niet voor verzending vatbaar twee drukwerken, geadresseerd aan: Colman Sasso—Colon en Isaac D. Sasso —San José.

NEDERLAND

—De burgemeester van Tilburg, de heer Jansen, had de attentie gehad, aan prinses Sophie der Nederlanden, groothertogin van Saksen-Weimar-Eisenach, de nummers aan te bieden der *N. Tilb. Ct.*, waarin de verslagen voorkwamen van de ontvangst der koninginnen aldaar.

De prinses, zooals men weet de zuster van wijlen Z. M. Willen III, heeft daarvoor haar hartelijken dank betuigd in het volgende schrijven:

WEIMAR, 12 Juni 1895.

Aan den Edelachtbaren Heer J. F. Jansen, Burgemeester der gemeente Tilburg,

De oplettendheid, Mij bewezen door het aanbieden van de exemplaren der *N, Tilb Ct.*, waarin de verslagen voorkomen van de ontvangst op den 18 Mei van Hare Majesteiten de Koninginnen te Tilburg, heeft Mij aangedaan en verheugd.

Zij bewijst dat men Mij in Tilburg nog in herinnering blijft houden, ofschoon eene reeks van jaren verstreken zijn, sedert ik daar met Hare Majesteit de koningin, Mijne Moeder, en ook dikwerf alleen bij Zijne Majesteit koning Willem den Tweeden, toenmalig Prins van Oranje, vertoefde.

In den nacht voor het betrekken van het Nieuwe Paleis, dat Mijn Koninklijke Vader destijds liet bouwen en later tot eene school werd ingericht, nam 'sKonings ziekte, welke Hem het leven kostte, een aanvang.

Toen ik Mij onmiddelijk na den dood van Mijn Vader op reis naar Tilburg had begeven, nam ik met wijlen Mijne Moeder intrek in de woning van den katholieken Priester aldaar, gelegen tegenover het Sterfhuis.

Alle dusdanige herrinneringen uit Mijne vroegste en latere jeugd, zijn Mij onvergetelijk.

Met veel belangstelling heb ik kennis genomen van bovengenoemde verslagen en uit de samenstelling van het feestprogramma voor den heuglijken dag kunnen opmaken, hoezeer Mijn geliefd Tilburg in de laatste 40 à 50 jaren zich heeft ontwikkeld.

Ik betuig U, Mijnheer de Burgemeester, Mijn hartelijken dank voor uwe attentie en verzoek u, met Mijne beste wenschen voor den voorspoed en den vooruitgang van Tilburg, ook de verzekering Mijner hoogachting aan te nemen.

SOPHIE.

— Door den keizer van Duitschland zijn benoemd tot commandeur in de orde van den Rooden Adelaar de kapitein der zee Van Waning, commandant van de *Atjeh*, en tot commandeur der Kroonorde de kapitein ter zee Jansen van Afferden, commandant van de *Alkmaar*.

—Een buitengewoon talrijke menigte was tegenwoordig bij de aankomst van HH. MM. de koninginnen op Het Loo.

De extra-trein voerde de koninginnen en het gevolg juist om acht uur aan het perron bij het koninklijk paleis, alwaar ter begroeting aanwezig waren de intendant van het paleis en domein Het Loo J. A. van Stein, de opperjagermeester van Gelderland jhr. mr. J. H. van Haersma de With, de rentmeester van het kroon-domein, rentambt Het Loo, G. E. H Tutein Nolthenius, de burgemeester van Apeldoorn, mr. J. A. van Hasselt, in ambtsgewaad, en de hof-medicus dr. Vlaanderen; twee kleine meisjes boden ieder een bouquetje aan.

HH. MM. begroetten de genoemde heeren met een handdruk en een kort gesprek, en wandelden daarna naar het paleis.

HH. MM. zagen er zeer welvarend uit en waren zeer eenvoudig gekleed, de regentes in het zwart, de koningin in blauwgrijs.

Behalve de bagage, werden met denzelfden trein ook de beide ponny's aangebracht.

Naar het *Vad.* verneemt, zullen de koninginnen binnenkort een bezoek brengen aan de Industrieschool voor Meisjes te Arnhem.

—H. K. H. de groothertogin van Saksen wordt den 8n Juli op Het Loo verwacht en zal aldaar eenigen tijd de gast zijn van HH. MM. de koninginnen.

—De luitenant ter zee 1e klasse jhr. J. A. G. van der Staal, tot dusver adjudant van den minister van Marine, is benoemd tot adjudant van H. M. de koningin.

— Bij koninklijk besluit zijn Hr. M. fregatten *Johan Willem Friso* en *Van Speyk*, in divisie vereenigd en het bevel over die divisie opgedragen aan den kapitein ter zee H. Quispel, commandant van eerstgenoemd fregat, een en ander met ingang van den datum, waarop die schepen te Cadix bij elkander zullen komen.

—De kosten van aanleg der ontworpen haven te Scheveningen worden geraamd op f 2,610,000 voor de buitenhaven, f 1 211,100 voor de binnenhaven, f 50,000 voor havenlichten, boeien enz., en f 78,900 voor administratie, toezicht enz. te zamen f 3,950,000. Het jaarlijksche onderhoud wordt op f 70,000 begroot. Men berekent het werk in 3 à 4 jaar te kunnen voltooien.

BUITENLAND

Italie.— Het resultaat der jongste gemeenteraadsverkiezingen te Rome is bijzonder troostrijk voor de

katholieken; want niet alleen zijn al de 32 katholieke candidaten in den raad gebracht, maar zij hebben bijna de meerderheid van al de stemmen verkregen. Het grootste aantal verkregen stemmen bedragt 7862. Op de katholieke lijst nu had de eerste der gekozen candidaten 7694 en de laatste 7197 stemmen. Dat bewijst dat de katholieken in gesloten gelederen ter stembus zijn getrokken.

De meeste stemmen bekwam de hertog Leopold Torlonia, die niet op de katholieke candidatenlijst voorkwam. Toch mag deze verkiezing als een zegepraal voor de katholieken en een nederlaag voor Crispi beschouwd worden.

Toen namelijk in 1888 het gouden priesterfeest van Leo XIII werd gevierd, had de hertog van Torlonia zich als burgemeester van Rome, naar kardinaal Parocchi, vicaris van Z. H. begeven om den Paus bij gelegenheid van zijn jubilé de gelukwenschen der stad aan te bieden. Reeds sedert lang had bovendien Crispi zich op den hertog van Torlonia te wreken, daar deze nooit Crispi's vrouw op zijn feesten noodigde. Op den dag nu van het pauselijk jubilé was Torlonia als burgemeester van Rome door Crispi afgezet.

Welnu, juist deze vijand van Crispi is thans met de meeste stemmen verkozen en zou volgens recht burgemeester van Rome moeten zijn. Dat is een nieuwe nederlaag voor den minister-president, die bij de gemeenteraadsverkiezingen niet meer dan 2000 stemmen heeft kunnen halen.

— Te Fermo heeft met de grootste plechtigheid de begrafenis van kardinaal Malagola plaats gehad. De burgemeester der stad had een kennisgeving uitgevaardigd, waarin de heele bevolking werd uitgenoodigd, deel te nemen aan de begrafenis van den overledene, „die recht had op de dankbaarheid der gansche bevolking."

De gemeenteraad van Fermo met den burgemeester aan het hoofd nam officieel aan de begrafenis deel, die den 25en Juni plaats had, en al de gemeenteambtenaren.

—Maandag 24 Juni bracht de radicaal Bovio het beruchte punt ter sprake en verlangde dat een commissie zou worden benoemd om uit te maken wie gelijk heeft Crispi of Cavalotti, vooral wat het verleenen van een ridderorde aan den beruchten Cornelius Herz betreft.

Cavalotti vroeg hierop het woord, maar de voorzitter Villa weigerde het hem, waarna zulk een geweldig rumoer ontstond, dat de president zijn hoed opzette en de zitting voor 10 minuten schorste. Toen de afgevaardigden wat gekalmeerd waren, begon Cavalotti opnieuw en verklaarde, dat slechts twee personen het woord mochten voeren: Crispi en hij, want dan alleen zou kunnen blijken, of hij een lasteraar was, of Crispi een schavuit.

Hierna zette Villa zijn hoed op en opnieuw kregen de afgevaardigde eenige oogenblikken vrijaf. Toen nu de heeren voor de derde maal terugkwamen, nam Crispi het woord en zei alle vragen te zullen beantwoorden behalve die van Bovio. Deze had inmiddels zijn interpellatie ingekleed in deze vraag: „Hoe denkt de minister-president over moraliteit, na hetgeen de heer Cavalotti, ter openbare kennis heeft gebracht?"

Crispi's antwoord gaf aanleiding tot nieuw rumoer. „Hij durft niet," riep Cavalotti, die van de tribune werd toegejuicht. Voor de derde maal zette Villa zijn hoed op en dit maal behoefden de afgevaardigden niet meer terug te komen.

Den volgenden dag waren bij den voorzitter der Kamer twee voorstellen ingediend: een van de uiterste linkerzijde en een van de rechterzijde, beide een enquête-commissie verzoekend, om het geschil tusschen Crispi en Cavalotti uit te maken.

Maar Crispi moest van beide niets hebben, en een zijner aanhangers stelde voor, de behandeling der moties zes maanden uit te stellen, wat natuurlijk met verwerping gelijk stond. Dit voorstel, waarmee de minister-president zich vereenigde, werd met 283 tegen 115 stemmen aangenomen. Crispi beschikt dus over een talrijke meerderheid, maar de oppositie kan het hem toch nog zuur genoeg maken.

— Het ziet er mooi uit in de gemeente Montebello Jonico. De gemeente-geneesheer heeft een som van 2200 lire te vorderen, de politieagenten hebben sinds vier maanden geen cent van hun geld gezien; de stadsontvanger en de secretaris kennen de kleur niet meer van geld, zeggen ze. De onderwijzers nemen hun ontslag, wijl ze in geen half jaar betaald werden — en, het einde kroont het werk, de burgemeester zit in de gevangenis wegens verduistering van gelden.

Frankrijk.— Te Rouaan hebben de katholieken een commissie, voornamelijk van rechtsgeleerden, benoemd, om de geestelijke congregatiën te steunen in haar strijd tegen de nieuwe belastingwet. Men denkt, dat andere groote steden met dergelijke commissiën zullen volgen.

— Een juwelier te Parijs schat de waarde der juweelen, welke de onlangs met den hertog van Aosta in het huwelijk getreden prinses Hélène van Orleans bij die gelegenheid aan aan geschenken van allerlei aard ontving, op 3.000.000 franks.

— In den Parijschen gemeenteraad is een voorstel ingediend om de stad voor de wereldtentoonstelling van 1900 eene bijdrage te laten geven van 20 millioen francs. Een Fransch ingenieur, Edouard Gras, heeft het denkbeeld opgeworpen op die tentoonstelling eene getrouwe afbeelding te geven van het huis waarin Napoleon I op St. Helena leefde, met afbelding tevens van de omgeving en allerlei historische bizonderheden. Gras zou het zoo willen inrichten, dat het geheel gemakkelijk verplaatstbaar na afloop der tentoonstelling in verschillende steden des lands te kijk kon worden gesteld en daarna voorgoed geplaatst in de buurt van het *Hotel des Invalides*.

— In den Dinsdag 23 Juni in het Elysée gehouden ministerraad deelde de heer Hanotaux mee, dat de Fransche gezant te Peking een overeenkomst heeft geteekend, waarbij de grensscheiding der Fransche bezittingen in Tonkin voorgoed is geregeld. Frankrijk moet hier, als belooning voor zijn optreden ter gunste van China, groote voordeelen hebben verkregen, ook door bemiddeling van Rusland, met wie een afzonderlijk tractaat is gesloten.

Verder deelde Hanotaux mee, dat de handelsovereenkomst met Zwitserland, waarbij beide landen elkaar het voordeeligste tarief toestaan, is geteekend. Hierdoor zal, daar de Kamer zich met die overeenkomst vereenigt, een einde komen aan den tariefoorlog tusschen Frankrijk en Zwitserland.

— Het Fransch-Russisch bondgenootschap of wat het dan ook moge zijn, laat de pers geen rust. Telkens duiken geruchten op, dat het tractaat zal worden openbaar gemaakt en weet men alvast allerlei bijzonderheden mee te deelen, die er in moeten voorkomen.

Thans komt de officieuze *Temps* plechtig verklaren, dat alle geruchten, betreffende de openbaarmaking der Fransch-Russische overeenkomst verspreid, volkomen ongegrond zijn, terwijl zij, naar het blad er bevoegt, slechts schade kunnen doen aan de belangrijke zaak, waarop ze betrekking hebben.

Dit is voor ieder die lezen kan een wenk om het bondgenootschap voortaan te laten rusten en niet op de publicatie der betreffende stukken aan te dringen. Zal de nieuwsgierigheid der Franschen hierdoor bevredigd zijn?

Zaterdag 29 Juni was er in de Fransche Kamer weer een rumoerige zitting naar aanleiding van een interpellatie van den socialist Jaurès over de politiek der regeering ten opzichte der socialisten. Maar met het woord rumoerig is ook alles gezegd: belang had de zitting verder onder geen enkel oogpunt.

Evenmin van belang, maar om de dwaasheid der zaak toch wel even de vermelding waard, is het feit, dat Frankrijk enkele uren zonder minister van Landbouw is geweest. De titularis, de heer Gadaud, vroeg zijn ontslag om ... te kunnen duelleeren met den bekenden soldaat-afgevaardigde Mirman.

Hij kreeg ontslag, duelleerde, gaf Mirman een lichte schram en was een half uur later weer minister. Is er nu iets meer onzinnigs denkbaar dan dit?

Duitschland.—Over het Keizer Wilhelm-kanaal schrijft men aan de *Münchener Neuesten Nahrichten* het volgende:

De algemeene opinie is, dat het kanaal de eerste beproeving zijner bruikbaarheid, onmiddellijk na de inwijding, goed doorstaan heeft. De kleine ongevallen, aan eenige schepen overkomen, behoeven geen ernstige bezorgdheid te wekken. Wat er nog aan het kanaal ontbreekt, zal waarschijnlijk zonder moeite verholpen kunnen worden, maar de vraag is, of daartoe nieuwe credieten noodig zullen zijn.

De drie ongevallen, die tot nog toe plaats hadden, waren van verschillenden aard. De meer dan 13,000 ton metende *Palatia* raakte uit de vaargeul door een verkeerde manoeuvre: met het kanaal heeft dit dus niets uit te staan. Het vastraken der *Augusta Victoria* had een andere oorzaak: men mag daaruit opmaken dat het baggerwerk krachtig voortgezet moet worden. Dat men het heele kanaal verder zou uitdiepen, zooals sommigen beweren, is zeker niet waar. Het schijnt echter dat op vele plaatsen de moerassige bodem nog opwerkt; dit is wat men zou kunnen noemen een „kinderziekte", die te verhelpen is. Ernstiger is het ongeval, aan de *Kaiser Wilhelm II* overkomen. Dit ontstond, wijl het schip wegens de geringe vaart niet meer naar het stuur luisterde.

De vaart door het kanaal zal echter, naar men zegt, nog langzamer moeten geschieden, daar de krommingen veelal een betrekkelijk kleinen straal bezitten. Indien dit zoo is, zou dit van alle eventueele gebreken van het kanaal het ergste zijn. Te verhelpen is ook dat bezwaar, maar het zou geld kosten. Overigens zal men eerst wanneer groote pantserschepen door het kanaal gebracht zijn en er door den handel eenigen tijd gebruik van gemaakt is, een oordeel kunnen vellen over zijn geschiktheid. Vaartuigen van meer den 7 M. diepgang zijn het kanaal nog niet gepasseerd, maar de diepte is berekend op schepen tot 9 M. diepgang. Met 1 Juli is het kanaal dan ook nog slechts voor schepen tot 7½ M. diepgang opengesteld.

— Berlijn evenals Londen was 28 Juni getuige van de verheffende plechtigheid der eersten-steenlegging van een nieuwe katholieke kerk.

Het is die, welke toegewijd is aan den H. Lodewijk, koning van Frankrijk, de patroon van den onvergetelijken Ludwig Windhorst. De plechtigheid werd geleid door Mgr. Jahnel, deken der collegiale kerk der H. Hedwigis te Berlijn.

De gelden voor den bouw dezer kerk zijn, zooals men weet, door de vrienden en vereerders van Windhorst bijeengebracht.

— Het bericht van den *Gaulois*, als zou een Duitsch eskader in de volgende lente Brest bezoeken en de orde van den Zwarten Adelaar geschonken worden aan den president der Fransche republiek, wordt te Berlijn ten stelligste tegengesproken.

Engeland.—Het ministerie Salisbury is thans gereed en kan na den handkus, waartoe de premier en zijn collega's bij koningin Victoria te Windsor werden toegelaten, als officieel geconstitueerd beschouwd worden.

De leden van het kabinet zijn de volgende: lord Salisbury, minister-president en minister van Buitenlandsche Zaken; sir Mathew Ridley, minister van Binnenlandsche Zaken; Hicks Beach van Financiën; Chamberlain van Koloniën; markies van Landsdowne van Oorlog; Goschen van Marine; lord Hamilton van Indië; Ritchie van Handel; Chaplin van Openbare Werken. Maar Engeland heeft nog meer ministers, met of zonder portefeuille; de hertog van Devonshire voorzitter van den Bijzonderen Raad; Balfour eerste lord van de Schatkist; markies van Cross grootzegelbewaarder; lord Halsbury lord-kanselier; Sir Henri James kanselier voor het hertogdom Lancaster, lord Ashbourne minister van Ierland, lord Balfour van Burleigh minister van Schotland.

Zooals men hieruit ziet, is het bij een ministerieele crisis in Engeland een heele toer om in de talrijke posten te voorzien, die bij zoo'n gelegenheid vacant komen. Maar lord Salisbury heeft het klaar gespeeld, en al is het conservatieve element natuurlijk het krachtigst in het nieuwe kabinet, toch zijn ook de liberale unionisten niet vergeten. Hun knapste mannen zijn Chamberlain, Goschen, de hertog van Devonshire en de markies van Landsdowne.

Is men benieuwd naar den leeftijd der nieuwe ministers, dan kunnen wij die in zoover bevredigen, dat de jongste minister, lord Hamilton, 50, en de oudste, Sir Henri James, 67 jaar is.

Van groot gewicht is in Engeland

nog de post van onder-secretaris bij de ministeries, en van deze natuurtuurlijk de belangrijkste die bij Buitenlandsche Zaken. Immers, terwijl de minister van Buitenlandsche Zaken zich alleen met met Hoogerhuis ophoudt, moet zijn assistent in het Lagerhuis de spits afbijten en de politiek der regeering verdedigen. Tot dezen post van vertrouwen onder lord Rosebery door den bekenden Sir Edward Grevy bekleed, is door lord Salisbury geroepen Sir George Curson, nog maar 36 jaar oud, doch de parlementaire wereld gunstig bekend, o. a. door zijn werk : *Vraagstukken uit het verre Oosten*, dat tijdens den Japansch-Chineeschen Oorlog verscheen.

Azie.—Mgr. Verroles, 'die uit Mantsjoerije naar Sjanghai terugkeerde, maakte zich op zijn jonk juist gereed om de H. Mis op te dragen, toen hij eensklaps den kapitein hoorde roepen : „Daar zijn de zeeroovers !"

Oogenblikkelijk begaf de bisschop zich op de brug : op een afstand van ongeveer twee mijlen verscheen een flotielje van vijf vaartuigen, zij voerden geen lading en stevenden recht op de jonk aan, aan boord waarvan de missionaris zich bevond.

De kapitein was dood-benauwd en hopende aan zijn vijanden te kunnen ontsnappen, gaf hij bevel onmiddellijk van koers te veranderen.

„Ik trachtte mijn vluchtende Chineezen moed te geven," schrijft Mgr. Verroles.

„Ik sta overal voor in." riep ik hun toe en stelde hen in staat van tegenweer. Zij laadden de kanonnen (wij hadden er vier met kogels en schroot. Ik ging naar de kajuit, waar de heer Berneux lag, uitgeput van de zeeziekte. „Gauw op!" riep ik hem toe, „de zeeschuimers komen, wij zijn verloren."

Dat werkte: hij sprong op, vergat zijn zeeziekte en hielp ons een geweer en eenige pistolen laden. Toen alles klaar was en iedereen op zijn post, liet ik het schip zwaaien en stevende recht op de roovers aan. Kapitein, matrozen en de hofmeester, ieder deed zijn best om bij de manoeuvre te helpen.

Toen de vijf vijandelijke schepen aldus één jonk op hen af zagen komen en vooral toen wij als eerste waarschuwing een kanonschot op hen afzonden, werden zij bang en sloegen op de vlucht.

Wij vervolgden hen een tijdje om er den schrik in te brengen en eenige dagen later waren de reizigers in Sjanghai zonder verdere onaangename ontmoetingen te hebben gehad."

—„Japan bereidt zich in alle stilte voor tot den oorlog met de Europeesche mogendheden, die het als vijanden zijner politiek beschouwt. Admiraal Ito vuurt dezen oorlogzuchtigen geest aan en zegt, dat een conflict onvermijdelijk is."

Het spreekt van zelf, dat dit bericht, juist om het groote gewicht dat het zou hebben als het waar is, enkel onder voorbehoud kan worden aangenomen.

VERSCHEIDENHEDEN.

—De geschiedenis der cholera. De verwoestingen, die deze onzettende ziekte aanricht onder de bedevaartgangers te Mekka, zijn vreeselijk. In 1894 waren de bedevaarten veel moordender dan de hevigste veldslagen ooit geweest zijn : de cholera maakte meer dan 300 slachtoffers dagelijks midden in de maand Augustus ; het officiëele sterftecijfer bedroeg 1200 in vier dagen van den 13en tot den 17en Augustus en men schatte het aantal dooden op 17,000 van de 43,000 pelgrims, die de heilige plaats bezochten. In 1893 waren de gevolgen nog verschrikkelijker, er bezweken bijna 25.000 pelgrims. Over het algemeen sterft een vijfde deel van de scharen der bedevaartgangers, die zich telken jaren opeenhoopen, binnen de muren van het heilige Mekka, waar hun groote profeet Mohammed ligt begraven, zonder dat de cholera heerscht ; heerscht deze echter, dan sterft bijna de helft der geloovigen. Van gansche scharen bedevaartgangers gebeurde het meermalen, dat er niet één terugkeerde, de gevreesde ziekte trof hen allen. In 1893 keerden van de 104 Muzelmannen, uit Bosnië slechts 12 naar hunne haardsteden terug. Dokter Legrand, geneesheer bij de Oostersche gezondheidscommissie, gaf een beschrijving van de ontzettende gevolgen der epidemie. In 1893, zegt hij, zag men de straten bedekt met bergen van lijken, die daar drie of vier dagen bleven liggen zonder begraven te kunnen worden en dat onder de brandende stralen der Juzilon. Grafkuilen van 25 meter lengte bij eene breedte van 15 en eene diepte van 10 meter, werden in een halven dag gegraven en de Turksche regeering nam duizend Bedouïnen en Soedaneezen aan om de lijken daarin te begraven ; meer dan de helft dezer doodgravers bezweken eveneens. Eene vrouw uit Suez, die geheel alleen was teruggekeerd, nadat zij haar geheele familie had zien bezwijken, herhaalde, dat men, op straat loopende, naar de lucht moest zien om niet te worden getroffen door den ontzettenden aanblik van lijken en stervenden, die op en door elkander aan weerszijden der der straat opgehoopt lagen. Eene geheele stad is aldus in een reusachtig knekelhuis veranderd, waar alle aanhangers der Muzelmansche leer, door hun dweepzucht gedrongen, hun aandeel slachtoffers aan den dood komen brengen. De overlevenden vertrekken en brengen dood en verderf over de landstreken, waar hunne karavanen doortrekken. Men schatte vroeger het aantal Muzelmannen, dat Mekka jaarlijks bezoekt, op 100.000, doch sinds eenige jaren is dit aantal tot op de helft verminderd. De bedevaarten duren een maand en dagelijks worden door een aanzienlijke menigte offers geplengd op het graf van Mohammed, den eenigen profeet. Slechts de Muzelman heeft het recht de poorten der stad te doorschrijden, voor ongeloovigen is deze stad der dooden niet toegankelijk.

CUATRO TESTIGOS MÁS.

Cuando una persona en quien tenemos plena confianza empeña su palabra de que una cosa es cierta, lo creemos como la cosa más natural ; y lo mismo sucede con un testigo ante el Tribunal de justicia, cuando el tal testigo no tiene interés en el resultado del proceso, y es además, un hombre honrado. Por la misma razón, cuando dos ó más testigos, extraños uno á otro, testifican la misma cosa y nadie los contradice, el hecho se considera como probado.

Pues ahí va un ejemplo de ese principio : "He venido sufriendo," dice uno de los testigos, "durante los cuatro años últimos, de una inflamación del estómago y no podía digerir los alimentos. En todo ese espacio de tiempo probé diferentes clases de medicinas que se me prescribieron, pero no obtuve el menor alivio; hasta que un día los Sres. P. Galianaé Hijo, de esta plaza, drogueros, e me instaron para que tomase su remedio de Vds. Aun cuando desesperaba de la cura, seguí su consejo, y al cabo de un par de días experimenté ya un ligero alivio. Animado ya con esto, lo continué tomando hasta que hube consumido seis botellas grandes ; y hoy, por fin, anuncio á Vds. con la mayor alegría y satisfacción, que estoy completamente restablecido. Esta es mi confesión sencilla y breve, pero verdadera. Pueden Vds. publicarla, si es que gustan, para que llegue á noticia de los demás. (Firmado) Emilio Angel Palomino, Carnicería y Tocinería Manzanares, Oct. 4 de 1893."

Otro testigo : "Sufrí horriblemente de una enfermedad del estómago por espacio de tres años, y no pude obtener alivio alguno. Pensaba que estaba condenado á morirme de dolor. No podía tomar alimento, y estaba materialmente muriéndome de hambre. En semejante estado, vine á esta Ciudad, y habiendo oido hablar del remedio de Vds., compré una botella en la droguería de D. Marcelino Martinez, Calle San Francisco, No. 25, y, tan pronto como la hube tomado, experimenté un gran alivio ; después de ello, empecé ya á digerir los alimentos con toda regularidad, y á estas fechas estoy ya radicalmente curado. Escribo á Vds. esta carta en prueba de gratitud, y quedo de Vds. afmo. S.S., (Firmado) Leopoldo de Boschet, Calle San Pablo, No. 2, Cadiz Sept. 25 de 1893."

Otro testigo más : "Mi padre había estado sufriendo por durante ocho meses de una enfermedad de estómago, que le impedía tomar su acostumbrado alimento : ninguna de las medicinas que tomaba le producía alivio, hasta que hoy, gracias al uso de dos botellas del remedio de Vdes., que compró á un amigo suyo (el Sr. D. Francisco Parody, especiero, Calle del Cordonero, Gibraltar) tengo la satisfacción de decirles que los dolores le han desaparecido del todo. Doy á Vdes. afmo. S.S, (Firmado) Manuel Fernandez, Sargento, Cadiz, Sept. 14. 1893."

Cuarto testigo : "Tengo la mayor satisfacción en participar á Vdes. que su remedio me ha producido un gran beneficio, pues gracias á él, he logrado un gran alivio en mi dolorosa enfermedad (gastralgia), de la cual venía sufriendo hacía ya 24 años. (Firmado) Santiago Alonso Martin, Sargento-retirado de la Guardia Civil, Villalpando, La Vid, Agosto 20 de 1893."

El lector tiene ahora ante sí el testimonio de cuatro personas, que ninguna relación tienen entre sí, y quienes no poseen el menor interés en decir otra cosa que la simple y pura verdad. El remedio á que todas ellas se refieren es el Jarabe Curativo de la Madre Seigel y la enfermedad de que todas ellas han sido curadas y aliviadas era la indigestión ó dispepsia : Gastralgia es el nombre técnico de la dispepsia inflamatoria crónica. Dicha medicina se vende no solo en España sino en todo el orbe, y hombres y mujeres en todas las lenguas conocidas, diariamente atestiguan de buena voluntad, y sin perjuicio alguno, el maravilloso poder que ese remedio tiene de curar, allí donde todos los demás remedios han fracasado. Ninguna de las atestiguaciones de esta manera hechas y ámpliamante circuladas ha sido jamás contradicha ó puesta en duda, y siendo así, ¿Qué otra, ni mejor prueba, puede producirse á favor del citado remedio? No puede el lector pedir ni esperar otra mejor, que ella.

i hasta ahora alguno de los lectores que venía padeciendo había dudado de emplearlo, no dudará ya en lo sucesivo ; y aun su *nombre vendrá á figurar después* en la lista de los agradecidos amigos de la Madre Seigel, y del famoso remedio de ésta. 2

Voor de deelneming, betoond bij het overlijden van hunnen geliefden Vader en dierbaren Broeder, den Weled. Heer John Bor, betuigen de ondergeteekenden ook namens hunne Familie oprechten dank.

Manuel Bor.
P. D. Bor.
R. I. Bor.

Curaçao, 27 Juli 1895.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE'

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1895.	Caracas		Venezuela		Philadelphia		Caracas		Venezuela		Philadelphia	
Vertrekt van New York....	Juli	3	Juli	13	Juli	24	Aug,	3	Aug.	14	Aug.	24
Komt aan te Curaçao	„	9	„	19	„	30	„	9	„	20	„	30
Vertrekt van „	„	10	„	20	„	31	„	10	„	21	„	31
Komt aan te Pto. Cabello	„	11	„	21	Aug.	1	„	11	„	22	Sept.	1
Vertrekt van „	„	12	„	22	„	2	„	12	„	23	„	2
Komt aan te La Guayra..	„	13	„	23	„	3	„	13	„	24	„	3
Vertrekt van „ ..	„	16	„	26	„	6	„	16	„	27	„	6
Komt aan te Pto. Cabello	„	17	„	27	„	7	„	17	„	28	„	7
Vertrekt van „	„	17	„	27	„	7	„	17	„	28	„	7
Komt aan te Curaçao	„	18	„	28	„	8	„	18	„	29	„	8
Vertrekt van „	„	19	„	30	„	9	„	20	„	30	„	10
Komt La Guayra aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	„	21	„	31	„	10	„	21	„	31		11
Komt aan te New-York...	„	26	Aug.	6	„	16	„	27	Sept.	6		1

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van Curaçao....	Juli	10	Juli	20	Juli	31	Aug.	10	Aug	21	Aug	31
Komt aan te Maracaibo....	„	11	„	21	Aug	1	„	11	„	22	Sept.	1
Vertrekt van "	„	16	„	27	„	6	„	17	„	27	„	7
Komt aan te Curaçao......	„	17	„	28	„	7	„	18	„	28	„	8

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten

[illegible]